

SAMARBEJDE PÅ KRYDS OG TVÆRS

Af Bjarne W. Andresen, pædagogisk meningsdanner

VelfærdsSkolen var et interessant uddannelsesforløb med deltagelse af mange professioner og mange placeringer i forhold til deres fagforbund. Ud over pædagoger deltog lærere, en socialrådgiver, en SOSU'er og en fra HK-kommunal. Der var fagforeningsformænd, (fælles)tillidsrepræsentanter og deltagere uden tillidshverv. Det gav en stor spredning i synspunkter, erfaring og muligheder.

Allerede fra første dag opdagede vi, at det var en åben uddannelse, som vi selv var medskabere af. Vi var drevet af et ønske om, at der også fremover er et velfærdssamfund. Gennem vores daglige arbejde bidrager vi på hver sin måde, men "kan vi ikke gøre det bedre?", som det hed en gang. Det mente vi godt, at vi kunne.

DET UTÅLELIGE

Det viste sig, at vi havde mere tilfælles, end der skilte os. Vi besvarede fire spørgsmål: 1) Hvad er det utålelige for dig? 2) Hvad er du kaldet til at ændre? 3) Hvorfor dig? 4) Hvorfor nu. Af svarene kunne man ikke nødvendigvis regne ud, hvem der havde givet dem.

Det var meget nærliggende at pege på faggrænser som en hindring for at udvikle velfærdssamfundet. "Professionsvælde" eller "fagsiloer" blev det også kaldt. Der er stadig brug for en høj faglighed indenfor den enkelte profession, men vi må også have blik for, hvornår en anden profession kan give en ny vinkel på arbejdet. Helst inden vi er gået i stå.

AKTIONSLÆRING

VelfærdsSkolen hviler på en læringsmetode, som kaldes aktionslæring. Kort sagt går det ud på at lære før, mens og efter man gør noget.

En praktisk handling var, at vi i grupper gik rundt i det lokalområde, VelfærdsSkolen ligger i, og delte taknemligheds-gaver ud til andre velfærdsmedarbejdere.

Østerbro Bibliotek tager pænt imod gaven. Der er også en flyver med et takkebrev.

"Tak fordi du hver dag knokler for Danmarks velfærd" var vores indledning. Jeg var med en lærer og en SOSU'er på besøg i et lægehus, et bibliotek og på banegården. Det var grænseoverskridende for mig at gå hen til en vildtfremmed og give dem noget, men vi blev alle steder taget meget pænt imod. I lægehuset var der endda en ventende patient, som spontant blandede sig og ville høre mere. Hun arbejdede selv med velfærd og syntes, det var alle tiders ide at anerkende hinanden.

Hvis du er på Facebook kan du læse mere om min tur her: <https://goo.gl/sW1ap4>.

Der var i alt fire moduler på i alt ti dage, og vi havde hjemmearbejde for!

Hjemmearbejdet blev besværliggjort af, at vi også fysisk befandt os forskellige steder. Mange af os har eksperimenteret med forskellige måder at anerkende på. En del af dem er blevet delt i vores Facebook-gruppe, Velfærdsforandring. Der har været chokolade til hospitaler, plejecentre, borgerservice og brandstationer.

OFFENTLIGT MØDE

På sidste modul holdt vi et offentligt møde. Trods kort varsel fik vi samlet ca. 20 personer, som havde mange gode historier om, hvorfor de havde valgt en profession, som støtter velfærden. For mange lå der historier helt fra deres barndom til grund. Harme, solidaritet og måske endda kærlighed var nogle af drivkræfterne. På mødet deltog bl.a. BUPLs forbundsformand, Elisa Bergmann, og hun var meget interesseret i vores initiativ med anerkendelse af andre velfærdsprofessioner end vores egen.

HØR MERE OG DELTAG SELV

Følg med på www.facebook.com/groups/velfaerdsforandring.

VelfærdsSkolen

er designet af Tænk tanken Cevea, som samlede deltagere på kryds og tværs af professioner og placering i fagforeningerne for at gøre dem "endnu stærkere som faglige spydspidser og ledere af praksisnær faglig udvikling af velfærden" og "vise i praksis, at velfærden kan udvikles "nedefra", hvis det rigtige rum af tillid, mod og faglighed etableres." Desuden ville VelfærdsSkolen "finde svar til fremtiden og sammen skabe en positiv fortælling om velfærdssamfundet og velfærdsmedarbejderne."